

«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ» (Μτ 17,4).

Ο Ιησούς βρίσκεται καθ' οδόν προς την Ιερουσαλήμ μαζί με τους μαθητές του. Στην αναγγελία ότι πρόκειται να υποφέρει, να πεθάνει και να αναστηθεί, ο Πέτρος επαναστατεί, απηχώντας την κατάπληξη και τη γενική απογοήτευση. Τότε, ο Δάσκαλος τον οδηγεί μαζί με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη «σε ένα ψηλό βουνό» και εκεί τους εμφανίστηκε με ένα νέο και εξαιρετικό τρόπο: το πρόσωπό του «έλαμψε σαν τον ήλιο» και ο Μωυσής και ο προφήτης Ηλίας συνομιλούσαν μαζί του. Ο ίδιος ο Πατέρας, με τη φωνή του να ακούγεται μέσα από ένα φωτεινό σύννεφο, τους καλεί να ακούσουν τον Ιησού, τον αγαπημένο του Υιό. Μπροστά σε αυτή την εκπληκτική εμπειρία, ο Πέτρος δεν θέλει να φύγει και αναφωνεί:

«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ»

Ο Ιησούς προσκάλεσε τους στενότερους φίλους του να ζήσουν μια αξέχαστη εμπειρία, ώστε να την έχουν πάντα μαζί τους.

Μπορεί και εμείς να έχουμε βιώσει με θαυμασμό και συγκίνηση την παρουσία και τη δράση του Θεού στη ζωή μας, σε στιγμές χαράς, ειρήνης και φωτός που θα θέλαμε να μην τελειώσουν ποτέ. Είναι στιγμές που τις βιώνουμε συχνά μαζί με άλλους ή χάρη εκείνων. Πράγματι, η αμοιβαία αγάπη προκαλεί την παρουσία του Θεού, διότι, όπως υποσχέθηκε ο Ιησούς: «Όπου δυο ή τρεις είναι συναγμένοι στο όνομά μου, εκεί είμαι κι εγώ ανάμεσά τους» (Μτ 18:20). Μερικές φορές, σε τέτοιες στιγμές οικειότητας, μας επιτρέπει να δούμε και να διακρίνουμε τα γεγονότα μέσα από το δικό του βλέμμα.

Αυτές οι εμπειρίες μας δίνονται για να έχουμε τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες, τις δοκιμασίες και τις κακουχίες που συναντάμε κατά την πορεία μας, διατηρώντας τη βεβαιότητα στην καρδιά μας ότι μας βλέπει ο Θεός, ο οποίος μας έχει καλέσει να γίνουμε μέρος της ιστορίας της σωτηρίας.

Κατεβαίνοντας από το βουνό, οι μαθητές θα βρεθούν όλοι μαζί στην Ιερουσαλήμ, όπου τους περιμένει ένα πλήθος γεμάτο ελπίδα, αλλά και παγίδες, αντιδράσεις, απόρριψη και πόνος. Από εκεί, «θα αποσταλούν στα πέρατα της γης, για να είναι οι μάρτυρες της τελικής μας πατρίδας, της Βασιλείας του Θεού».

Θα είναι σε θέση να αρχίσουν να χτίζουν τον οίκο Του, από εδώ κάτω, ανάμεσα στους ανθρώπους, επειδή είχαν την εμπειρία να βρεθούν «στο σπίτι» τους, μαζί με τον Ιησού στο βουνό.

«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ»

«Σηκωθείτε και μη φοβόσαστε» (Μτ 17:7), είναι η πρόσκληση του Ιησού στο τέλος αυτής της εξαιρετικής εμπειρίας. Είναι επίσης η πρόσκλησή του προς εμάς. Όπως οι μαθητές και οι φίλοι του, ας αντιμετωπίσουμε με θάρρος αυτό που μας περιμένει.

Αυτό συνέβη και στην περίπτωση της Chiara Lubich. Μετά από μια περίοδο διακοπών, τόσο πλούσια σε φως που ονομάστηκε «ο παράδεισος του 1949», λόγω μιας πολύ ιδιαίτερης αντίληψης της παρουσίας του Θεού στη μικρή κοινότητα με την οποία πέρασε ένα διάστημα ξεκούρασης και μιας εξαιρετικής εμπειρίας των μυστηρίων της πίστης, δεν ήθελε πλέον να επιστρέψει στην καθημερινή ζωή. Ωστόσο, επέστρεψε με νέο πνεύμα, κατανοώντας ότι έπρεπε να «κατέβει από το βουνό» και ακριβώς λόγω αυτής της φωτεινής εμπειρίας, ξεκίνησε να εργάζεται ως όργανο του Ιησού για την πραγματοποίηση της Βασιλείας Του. Αισθάνθηκε καλεσμένη να βάλει την αγάπη και το φως της εκεί όπου έλειπαν, ακόμη και μπροστά στις δυσκολίες και τον πόνο.

«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ»

Όταν, αντίθετα, το φως μας χάνεται, ας θυμηθούμε με την καρδιά και το μυαλό μας τις στιγμές που ο Κύριος μας γέμισε φως. Και αν δεν έχουμε βιώσει την εγγύτητά του, ας την αναζητήσουμε. Ας κάνουμε την προσπάθεια να «ανεβούμε στο βουνό», να Τον συναντήσουμε στις γειτονιές μας, να Τον λατρέψουμε στις εκκλησίες μας, αλλά και να Τον αναγνωρίσουμε στην ομορφιά της φύσης.

Γιατί Εκείνος είναι πάντα εκεί για μας: αρκεί να περπατήσουμε μαζί Του μέσα στη σιωπή και να Τον ακούσουμε, ταπεινά, όπως ο Πέτρος, ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής